

Torsdag, den 7. maj 2009

7. støtter de skridt, som regionale organisationer har taget, og AU's beslutning om at etablere en operationel gren af den internationale kontaktgruppe om Madagaskar i Antananarivo under ledelse af formanden for AU's Kommissions særlige udsending, Ablassé Ouedraogo;
8. opfordrer AU's særlige udsending for Madagaskar til i samarbejde med repræsentanter for det internationale samfund i Antananarivo og i lyset af de drøftelser, der allerede er indledt under AU's og FN's auspicier, at tage kontakt til alle de madagaskiske partier med henblik på at nå til enighed med dem om, hvordan den forfatningsmæssige orden hurtigt kan genoprettes;
9. henleder opmærksomheden på den stadig værre humanitære situation i landet, som er blevet yderligere forværret af den nuværende politiske udvikling, og opfordrer indtrængende det internationale samfund og især EU til at yde større humanitær bistand for at mindske den madagaskiske befolknings lidelser;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Republikken Madagaskars legitime myndigheder, den øverste overgangsmyndighed, FN's generalsekretær, AU, SADC, Europa-Kommissionens Kontor for Humanitær Bistand, FN's Humanitære Fond og FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender.

Venezuela: Sagen om Manuel Rosales

P6_TA(2009)0393

Europa-Parlamentets beslutning af 7. maj 2009 om sagen vedrørende Manuel Rosales i Venezuela

(2010/C 212 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Venezuela, særlig beslutningerne af 24. maj 2007 om sagen om senderen »Radio Caracas TV« i Venezuela ⁽¹⁾ og af 23. oktober 2008 om politiske rettighedsfrakendelser i Venezuela ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til den spændte politiske situation i Venezuela, som i den seneste tid har gennemlevet en periode med et foruroligende autoritært magtmisbrug, der udmønter sig i chikanering af, trusler mod og intimidering og politisk og strafferetlig forfølgelse af oppositionen, demokratisk valgte borgmestre og guvernører, studenterbevægelsen og journalister, og som indebærer en ændring af de demokratiske spilleregler, en absolut mangel på uafhængighed, hvad angår de forskellige statslige beføjelser, og mangelfuld overholdelse af lovgivning og forfatning i Den Bolivariiske Republik Venezuela,
- B. der henviser til sagen om den tidligere præsidentkandidat, forhenværende guvernør for delstaten Zulia og nuværende demokratisk valgt borgmester i byen Maracaibo, Manuel Rosales, der er leder af oppositionen, og som ved flere lejligheder og i offentlighedens påhør har været udsat for trusler om fængsling fra præsident Hugo Chávez' side, hvilket til sidst resulterede i, at der blev indledt en retssag mod ham baseret på en anmeldelse i 2004 med påstand om formuemæssige uregelmæssigheder på selvangivelsen i den periode, hvor han var guvernør for delstaten Zulia, og denne retssag bærer tydeligt præg af politisk forfølgelse, idet såvel reglerne for en retfærdig proces som de nødvendige retslige garantier er tilsidesat, og der allerede på forhånd er afsagt en fældende dom med klart politiske undertoner,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0525.

Torsdag, den 7. maj 2009

- C. der henviser til, at Manuel Rosales som følge af den politiske forfølgelse, han har været udsat for, har søgt og opnået politisk asyl i nabolandet Republikken Peru, og at de peruvianske myndigheder har givet asyl ud fra politiske og humanitære hensyn, hvilket har foranlediget Venezuela til øjeblikkeligt at trække sin ambassadør hjem fra Peru,
- D. der henviser til, at disse anklager mod oppositionslederen helt klart er politisk motiverede, og at den udøvende magt endvidere i det store og hele kontrollerer den dømmende magt, og som endvidere henviser til, at Venezuelas regering er i færd med at indføre nye foranstaltninger, som vil bidrage til at mindske den dømmende magts uafhængighed, hvorfor der næppe kan forventes en retfærdig retssag i Venezuela,
- E. der henviser til, at den nu fratrådte general Raúl Isaías Baduel, som indtil for kort tid siden var præsident Chávez' forsvarsminister, og som senere blev medlem af oppositionen, den 2. april 2009 blev anholdt af militære efterretningsfolk med trukne pistoler, og som henviser til, at denne nu, hvor han er i opposition, er anklaget for som forsvarsminister at have misbrugt midler tilhørende de væbnede styrker,
- F. der henviser til, at oppositionslederen og overborgmesteren i Caracas, Antonio Ledezma, der blev valgt på demokratisk vis den 23. november 2008, ikke har kunnet tiltræde sit embede, fordi overborgmesterkontorerne i regeringspalæet i Caracas var ulovligt besat af bolivariske kredse, og myndighederne under indenrigsministeriet i Venezuela til dato ikke har foretaget sig noget som helst for at få dem til at rømme disse kontorer, og som henviser til, at præsident Chávez for nylig har fået vedtaget en lov for hovedstadsområdet, som direkte griber ind i overborgmesterens beføjelser, idet han i sin egenskab af præsident for republikken har foretaget en præsidentiel udnævnelse af en hierarkisk overordnet leder af lokalregeringen i Caracas, som overborgmesteren i Caracas er underordnet, og som praktisk talt fratager denne alle beføjelser, f.eks. forvaltning af de offentlige finanser, udarbejdelse og iværksættelse af udviklingsplaner samt tilsyn med de organer, der står for den decentraliserede forvaltning af hovedstadsområdet,
- G. der henviser til, at overborgmesteren i Caracas ud over at have mistet praktisk talt alle sine beføjelser er udsat for en aggressiv chikanering, trusler, ydmygelser og intimideringer på direkte foranledning af republikkens præsident,
- H. der henviser til, at mange havne og lufthavne i marts måned 2009 efter ordre fra præsidenten og under henvisning til en lov, som tilbageførte forvaltningen af disse anlæg til den udøvende magt i Venezuela, blev besat af militæret, og at hovedparten af disse var beliggende i regioner styret af oppositionsmedlemmer; der henviser til, at formålet med denne foranstaltning er at gennemføre en finansiel begrænsning og økonomisk strangulering af de politiske modstandere; der endvidere henviser til, at forvaltningen af havne, lufthavne, landeveje og motorveje i henhold til artikel 164, stk. 10, i Den Bolivarianske Republik Venezuelas forfatning henhører under delstaternes enekompetence i samarbejde med centralregeringen og under ingen omstændigheder udelukkende under dennes enekompetence,
- I. der henviser til, at dommer Marjori Calderón, som er gift med en højtstående leder af PSUV, i en politisk dom uden præcedens, idømte politikommissærerne Ivan Simonovis, Lázaro Forero og Henry Vivas samt otte politiofficerer fra hovedstadsområdet tredivede års fængsel, den højeste straf i den venezuelanske straffelovbog, uden at der blev ført et eneste retsgyldigt bevis; der henviser til, at disse personer havde været varetægtsfængslet i over fem år i lokaler uden dagslys, og at dommen blev afsagt efter den længste proces i Venezuelas historie, og at det var en proces præget af uregelmæssigheder, hvor end ikke de anklagedes mest elementære rettigheder i henhold til retsplejen blev respekteret; og som endvidere henviser til, at hovedparten af de 19 strafbare forhold begået den 11. april 2002, for hvilke de anklagede for tre af disse forholds vedkommende nu er blevet idømt straf uden nogen form for bevisførelse, ikke har medført straf til trods for de utallige vidneudsagn, tv-optagelser og skriftlige beviser, hvoraf det fremgår, at de ansvarlige er bevæbnede personer fra bolivariske kredse, som tydeligt kan identificeres,
- J. der henviser til, at republikkens præsident flere steder er kommet med injurierende og ærekrænkende udtalelser om et betydeligt antal udenlandske repræsentanter, og at han, når han har været genstand for kritik i sit eget land, har reageret ved at beordre øjeblikkelig udvisning af de udlændinge, som har vovet at kritisere ham, herunder en voldelig udvisning af et medlem af Europa-Parlamentet,
- K. der henviser til, at præsident Chávez gennemtvang en anden folkeafstemning i februar 2009 for at få vedtaget et tidsbegrænset genvalg til præsidentembedet og til alle de valgte offentlige embeder, selv om han havde tabt folkeafstemningen om forfatningsreformen vedrørende samme spørgsmål i december 2007, hvilket er i modstrid med den venezuelanske forfatning, som forbyder forelæggelse af samme reformforslag inden for samme parlamentariske valgperiode,

Torsdag, den 7. maj 2009

- L. der henviser til, at de venezuelanske myndigheder anså et besøg af en officiel delegation fra Europa-Parlamentet for uønskeligt – et besøg, som var planlagt til første uge i marts 2009, og som skulle finde sted efter utallige uberettigede udsættelser fra de venezuelanske myndigheders side,
1. er dybt foruroliget over den forværrede situation og kvaliteten af demokratiet i Venezuela, der er alvorligt truet af et kollaps som følge af magtkoncentrationen og den stadig mere autoritære holdning, republikkens præsident indtager;
 2. giver udtryk for sin solidaritet over for alle dem, der lider under politisk forfølgelse i Venezuela, en forfølgelse, som sagen om Manuel Rosales i dag er et symbol på; glæder sig over den peruvianske regerings beslutning om at give Manuel Rosales politisk asyl; tager på det kraftigste afstand fra anvendelsen af trusler, vold, magtmisbrug, ydmygelser og retslige myndigheder som politisk våben for at intimidere og eliminere modstandere;
 3. henviser til principperne i Organisationen af Amerikanske Staters interamerikanske demokratiske charter, i henhold til hvilke der side om side med den ubestridelige oprindelige legitimitet, som kommer til udtryk ved stemmeurnerne, og som giver adgang til udøvelse af magten i et demokrati, også skal være en slags udøvende legitimitet, som er baseret på respekten for spillets regler, den gældende forfatning og lovgivningen samt retsstaten som garanti for, at systemet fungerer på fuldt ud demokratisk vis, og som nødvendigvis skal omfatte respekten for en politisk modstander, der anvender fredelige og demokratiske midler, så meget mere som denne er valgt og indsat ved et folkeligt mandat;
 4. henstiller til landets myndigheder, især republikkens præsident, i de politiske handlinger at følge dialogens vej, respektere retsstatsprincipperne og forfatningens legalitet samt udvise tolerance over for de politiske modstandere, således at de forskellige politiske valg, som det venezuelanske samfund har truffet og ønsket bliver behørigt repræsenteret i det offentlige liv;
 5. henstiller ligeledes til den venezuelanske regering at overholde de internationale aftaler, som Venezuela har undertegnet og ratificeret, herunder den amerikanske menneskerettighedskonvention, med særlig vægt på bestemmelserne om politiske rettigheder som nedfældet i artikel 23, stk. 1, samt i artikel 2 og 25 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater, til Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, til Mercosurs parlament og til regeringen og parlamentet i Den Bolivariiske Republik Venezuela.
-